

MUDr. Marie Hudečková

Marie Hudečková se narodila 18. ledna 1940 v Brně, kde bydlela až do maturity. Po ukončení studia medicíny odešla pracovat do nemocnice v Kyjově. V roce 1980 vycestovala i s dětmi do Angoly, kde skupina Čechoslováků pomáhala budovat papírnu v Alto Catumbello.

AUDIO (9:51 – 9:55 stříh 10:10 – 10:33)

My jsme tehdy jeli ven přes Polytechnu.

V roce 80 se ohlásili, že potřebují anesteziologa do té Angoly. Jenže já už mám děcka školou povinné.

Musím to probrat v rodině, jestli odsouhlasí. Tak jsem to doma... řekli: „Hurá, jedeme do Afriky.“ Děcka netušily, co se přihodí.

Její pracovní náplní bylo poskytovat lékařskou péči Čechům i Angolanům.

AUDIO (33:07 – 33:14 stříh 33:25 – 33:27 stříh 37:37 – 38:00)

Pro mě to byly tři roky patologické medicíny, se kterou tady nejste vůbec schopni se tady setkat.

Tam jsem teda dělala 10 císařských řezů.

Dělala jsem tam slepý střevo, které bylo strčený... takový kus pupeční kýly, v tom byl strčenej ten appendix a perforovanej jako protrženej kamínkem, s hnisavým kamínkem v té ráně.

I přes špatné hygienické a materiální podmínky se jí život v Angole líbil. O tom, že v Angole probíhá ozbrojený střet mezi komunisty podporovanou stranou MPLA a Američany podporovanou stranou UNITA se mezi Čechy moc nemluvilo. Situace se změnila 12. března 1983, když ozbrojenci UNITY přepadli město a odvěkli skupinu českých občanů do zajetí. Během tří měsíců byli donuceni projít Angolou pěšky 1300 km.

AUDIO (50:58 -51:13)

To bylo asi 3 měsíce, co jsme šli těch 1300 km a pak ale nás eště, zas nevím přesně, jestli to bylo 2000 km nebo co, na jih té Angoly nás vezli těma dvouma nákladníma autama.

Podmínky za pochodu byly velmi náročné

AUDIO (44:09 – 44:21)

Psychika, jako hrála, protože když jsem si představila zánět slepého střeva, cokoliv, co bych dělala? Nic jsme neměli, jo? Tak toto na mě působilo jako opravdu děsivě.

Bohužel během pochodu zahynul jeden z Čechoslováků.

AUDIO (17:15 – 17:23 stříh 17:30 - 17:49)

Von se potom dostal do křečí a nic tam nebylo. Tam nebylo, že bych dala infuzi, že bych zaintubovala. Jsme nic neměli.

Akurát jsem mu držela zakloněnou hlavu, aby měl volný dýchací cesty a bohužel člověk jenom byl takovým divákem, nebo sledovatelem toho, jak to dopadne. No, bohužel v tomto případě to dopadlo špatně.

Nakonec se podařilo československé vládě vyjednat propuštění žen a dětí na svobodu. Muži však byli přinuceni strávit v zajetí další rok. Paní Hudečková si ze zajetí odnesla přetrhané kolenní vazy a po deseti měsících od návratu prodělala malárii. To nakonec vedlo k tomu, že odešla do invalidního důchodu. Přes všechny útrapy paní Hudečková na pobyt v Angole vzpomíná jako na zajímavou životní zkušenost, která však bohužel byla přerušena tragickým únosem. Budoucím generacím by ráda vzkázala následující:

AUDIO (1:15:48 – 1:15:54 stříh 1:16:09 – 1:16:15)

Když něco chcu, tak po malých krůčcích se musí k tomu dostat.

A vytrvat, postupně prostě jít tvrdohlavě za tím, co chci.